

İSLAM TERÖRÜN KAYNAĞI DEĞİL ÇÖZÜMÜDÜR

HARUN YAHYA

Özellikle son 20 yıldır Batı dünyasının gündeminde "İslami terör" denilen bir kavram bulunmaktadır. 11 Eylül 2001 günü Amerika Birleşik Devletleri'nin iki büyük kentine karşı düzenlenen ve onbinlerce masum insanın ölümüne neden olan terörist saldırılar ise, bu kavramı bir kez daha dünya gündemine oturtmuştur.

Bir Müslüman olarak bu saldırıları şiddetle lanetliyor ve Amerikan halkına başsağlığı diliyoruz.

Bu raporda, lanetlediğimiz bu vahşetin kaynağının kesinlikle İslam olmadığını, İslam'da teröre yer bulunmadığını inceleyeceğiz.

New York'taki masum insanları hedef alan terör eylemini şiddetle kınıyoruz

Öncelikle belirtilmesi gereken bir nokta, ABD'ye yönelik terör eylemini kimin gerçekleştirdiğinin belli olmayışıdır. Bu canice saldırgan, çok farklı mihrakların eseri olabilir. Amerikan değerlerine nefretle bakan komünist bir örgüt veya federal yönetime karşı çıkan faşizan bir örgüt olabilir. Başka devletlerin içindeki gizli bir fraksiyonun eseri olabilir. Uçaklıkaçıran teröristler Müslüman isimleri taşıyor olsa bile, kimin tarafından hangi amaç için kullanıldıkları sorusu karanlıkta kalmaya devam edecektir.

Eğer teröristler müslüman isimleri taşıyor olsalar, kimliklerinde "Müslüman" yazıyor olsa bile, işledikleri cinayetlere "İslam terörü" denemez. Eğer Hristiyan olsalar, "Hristiyan terörü" veya Yahudi olsalar "Yahudi terörü" denemeyeceği gibi. Çünkü ilerleyen sayfalarda da inceleyeceğimiz gibi, din dına masum insanların öldürülmesi mümkün değildir. Unutmamak gerekir ki, New York'ta veya Washintgon'da öldürülen insanlar arasında, Hz. İsa'yı sevenler (Hristiyanlar), Hz. Musa'yı sevenler (Yahudiler) ve Müslümanlar da vardır. Bu masum insanları öldürmek, Allah'ın dilemesi ile cehennem azabı ile sonuçlanacak olan büyük bir günahdır. Dine inanan, Allah korkusu taşıyan bir insan böyle bir şey yapamaz.

New York'taki masum insanları hedef alan terör eylemini şiddetle kınıyoruz

Böyle bir vahşetin failleri, bunu ancak dine saldırmak amacıyla yapıyor olabilirler. Dini insanların gözünde kötülemek, insanları dinden soğutmak, dindarlara karşı nefret ve tepki oluşturmak için yapıyor olabilirler. Dolayısıyla Amerikan vatandaşlarına veya başka masum insanlara yönelik "din" görünümü her saldırı, aslında dine karşı da yapılmış bir saldırdır.

Din sevgiyi, merhameti, barışı emreder. Terör ise dinin zıttıdır; acımasızdır, kan dökmek, öldürmek, acı çektirmek ister. Dolayısıyla bir terör eylemine fail ararken, kaynağı dindarlıkta değil dinsizlikte aramak gerekir. Olayın kökenini, faşist, komünist, ırkçı, materyalist düşüncedeki insanlarda aramak gerekir. Tetikçilerin hangi ismi taşıdığı, kimliklerinde ne yazdığı önemli değildir. Masum insanları göz kırpmadan öldürüyorsa, dindar değil dinsizdir. Allah'tan korkmayan, tek amacı kan dökmek ve acı çektirmek olan bir canidir. Bu nedenle, "İslami terör" kendi içinde çelişkili ve son derece hatalı bir kavramdır. Çünkü İslam dininde hiç bir şekilde teröre yer yoktur. Aksine, İslam'a göre "terör" olarak adlandırdığımız eylemler (yani masum insanlara karşı işlenen cinayetler), büyük bir suçtur ve müslümanlar bu eylemleri engellemek, yeryüzüne barış, huzur ve adalet getirmekle sorumludurlar.

Kuran Ahlakı İyilik, Adalet Ve Barış Gerektirir

Terörün en genel anlamı, askeri olmayan hedeflere karşı siyasi amaçlı şiddet kullanımıdır. Bir diğer ifadeyle terörün hedefleri tamamen suçsuz olan sivil insanlardır. Tek suçları, teröristin gözünde "öteki taraf" olmaktır. Bu nedenle terör, suçsuz insanlara karşı şiddet uygulanması anlamına gelir ve bunun hiç bir ahlaki mazereti yoktur. Bu, Hitler'in veya Stalin'in cinayetleri gibi, "insanlığa karşı işlenmiş suç"tur.

Kuran Allah'ın insanlara yol gösterici olarak indirdiği bir kitaptır ve Allah bu kitapta insanlara güzel ahlakı emretmektedir. Bu ahlakın temelinde ise, sevgi, şefkat, hoşgörü ve merhamet gibi kavramlar yer alır. Allah tüm

insanları, yeryüzünde merhametin, şefkatin, hoşgörünün ve barışın yaşanabileceği model olarak İslam ahlakına çağırılmaktadır:

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (Bakara Suresi, 208)

Kuran ahlakına göre bir Müslüman, Müslüman olsun veya olmasın tüm diğer insanlara karşı iyi ve adaletli davranmakla, zayıfları ve masumları korumakla ve **"yeryüzünde bozgunculuğu önlemekle" sorumludur. Bozgunculuk, yeryüzünde insanların güvenlik, barış ve huzurunu ortadan kaldıran her türlü anarşi ve terör halidir. Bir ayette buyrulduğu gibi, "Allah, bozgunculuğu sevmez". (Bakara Suresi, 205)**

Bir insanın suçsuz yere öldürülmesi ise, en büyük bozgunculuk örneklerinden biridir. Allah, daha önce Tevrat'ta Yahudiler için vermiş olduğu bir hükmü Kuran'da da tekrar şu şekilde açıklamaktadır:

...İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur... (Maide Suresi, 32)

Görüldüğü gibi tek bir insanı bile, "bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın" öldüren bir kişi, tüm insanları öldürmüş kadar büyük bir suç işlemektedir.

Bu durumda, teröristlerin işledikleri cinayet, katliam ve gündemdeki tabiriyle "intihar saldırıları"nın ne kadar büyük bir suç olduğu açıktır. Allah terörizmin bu zalim yüzünün ahiretteki karşılığını şöyle bildirir:

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (Şura Suresi, 42)

Tüm bunlar göstermektedir ki, masum insanlara karşı terör eylemi düzenlemek, İslam'a tamamen aykırı bir eylemdir ve hiç bir müslüman böyle bir suç işleyemez. Aksine, müslümanlar bu suçları işleyen insanları durdurmakla, "yeryüzündeki bozgunculuğu" ortadan kaldırmak ve tüm insanlara huzur ve güven getirmekle sorumludurlar. Müslümanlık terörle birlikte düşünülemez, aksine terörün engelleyicisi ve çözümüdür.

Peki o halde son yıllarda sıkça karşımıza çıkan "İslami terör" kavramı nereden çıkmıştır?

Buraya kadar incelediklerimizin gösterdiği gibi, "İslami" bir terör olamaz. Nitekim sözkonusu terörü uygulayan kişilerin yapısına baktığımızda, bu terörün dini değil sosyal bir olgu olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

Haçlılar: Kendi Dinlerini Çiğneyen Barbarlar

Bir dinin veya bir başka fikir sisteminin gerçek mesajı, kimi zaman onun sözde taraftarları tarafından tamamen çarpıtılabilir. Hristiyanlık tarihinin karanlık bir dönemini oluşturan Haçlılar bunun iyi bir örneğidir.

Haçlılar, 11. yüzyılın sonunda kutsal toprakları (Filistin civarını) fethetmek amacıyla Avrupa'dan yola çıkan Avrupalı Hristiyanlardı. Sözde dini bir amaçla yola çıkmışlar, ama geçtikleri her yere vahşet ve korku götürmüşlerdi. Sivilleri toplu katliamlara uğrattılar, pek çok köy ve kenti yağmaladılar. Müslüman, Yahudi ve Ortodoks Hristiyanların İslam idaresi altında huzur içinde yaşamakta olduğu Kudüs'ü fethettiklerinde ise, az önce belirttiğimiz gibi, büyük bir katliam gerçekleştirdiler. Tüm Müslüman ve Yahudileri boyunlarını vurmak suretiyle vahşice öldürdüler. Haçlıların barbarlığı o kadar taşkındı ki, 4. Haçlı Seferi sırasında, kendi dindaşlarının şehri olan İstanbul'u yağmaladılar, kiliselerdeki altınları söküp parçalamaktan bile çekinmediler.

Haçlılar Hristiyan dininin temel prensiplerini çiğneyerek büyük bir vahşet uyguladılar.

Haçlı ordusuna ait bir zırh

Elbette ki tüm bu barbarlık Hristiyanlığın siyaset doktrinine aykırıydı. Çünkü Hristiyanlık, İncil'deki ifadeyle gerçekte bir "sevgi mesajı"dır. Matta İncili'nde Hz. İsa'nın öğrencilerine "düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin" dediği yazılıdır. (Matta, 5/44) Luka İncili'nde ise Hz. İsa'nın "bir yanağına tokat atana diğer yanağını çevir" dediği bildirilir. (Luka, 6/29) Yeni Ahit'in hiç bir yerinde şiddeti meşrulaştıran bir hüküm yoktur, masum insanların katledilmesi ise tahayyül bile edilemez.

"Masumların katliamı" kavramı İncil'de geçer, ama zalim Yahudi kralı Hirodes'in bebek yaştaki Hz. İsa'yı yok etme girişimi olarak.

Peki Hristiyanlık şiddete hiç yer vermeyen bir sevgi dini iken, Hristiyan Haçlılar nasıl olmuş da tarihin en büyük vahşetlerini gerçekleştirmiştir? Bunun en büyük nedeni, Haçlıların cahil insanlardan, "ayak takımı" denebilecek kimselerden oluşan bir güruh olmasıdır. Kendi dinleri hakkında hemen hiç bir şey bilmeyen, İncil'i hayatlarında okumamış, hatta belki görmemiş, Hristiyanlığın ahlaki kıstaslarından habersiz olan kitleler, "Allah bunu istiyor" şeklindeki Haçlı sloganının etkisiyle barbarlığa sürüklenmiştir. O dönemde kültürel yönden çok daha ileri seviyede olan Doğu Hristiyanlarının, örneğin Bizanslıların Haçlılar'dan çok daha insancıl olduklarına dikkat etmek gerekir. Haçlılar gelmeden önce de, onlar gittikten sonra da Ortodoks Hristiyanlar, Müslümanlarla huzur içinde ortak bir yaşam sürmüşlerdir. BBC televizyonu yorumcusu Terry Johns'a göre, Haçlıların Ortadoğu'dan çıkmasıyla "medeni yaşam tekrar başlamış ve üç dinin mensupları yine Kudüs'te birarada yaşama geri dönmüşlerdir."

Haçlılar Hristiyan dininin temel prensiplerini çiğneyerek büyük bir vahşet uyguladılar.

Haçlılar örneği genel bir olguyu göstermektedir: Bir fikrin takipçileri eğer medeniyetten uzak, fikri yönden az gelişmiş, "cahil" insanlarsa, o zaman şiddete eğilimleri çok yüksek olur. Bu, din dışı ideolojiler için de geçerlidir. Dünyadaki tüm komünist hareketler şiddet yanlısıdır, ama tüm komünistlerin en vahşi ve kana susamış olanları, Kamboçya'da ortaya çıkan Kızıl Khmerler olmuştur. Çünkü onlar komünistlerin en cahilleridir.

Cahil insanlar şiddet yanlısı bir fikri cinnet noktasına götürdükleri gibi, şiddete karşı bir fikre (veya dine) de, şiddet karıştırabilirler. İslam dünyasında da bunun örnekleri yaşanmıştır.

Kuran'a Göre Bedevi Karakteri

Peygamberimiz döneminde Arabistan'da iki temel sosyal yapı vardı. Şehir insanları ve Bedeviler. Arabistan'ın şehirlerinde o dönemin şartlarına göre oldukça sofistike bir kültür gelişmişti. Ticari ilişkiler bu kentleri dış dünyaya bağlıyor ve bu, şehir Araplarının "görgü"lerini artırıyordu. Giyim kültürüne sahiptiler, edebiyattan ve özellikle de şiirlerden hoşlanıyorlardı. Bedeviler ise çölde yaşayan göçebe kabilelerdi ve çok geri bir kültüre sahiptiler. Sanat ve edebiyattan tümüyle habersizdiler. Çölün sert şartları içinde sert ve kaba bir karakter edinmişlerdi.

İslam, yarımadanın en önemli şehri olan Mekke'nin sakinleri arasında doğdu ve gelişti. Ama İslam yayıldıkça Arabistan'ın tüm kabileleri onu aşama aşama kabul ettiler. Bunlar arasında Bedeviler de yer alıyordu. Ama bedevilerle ilgili bir problem vardı: Entellektüel ve kültürel altyapıları, İslam'ın derinliğini kavramak için çok yetersizdi. Bir Kuran ayetinde durumları şöyle açıklanıyor:

Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 97)

Bedeviler, yani " inkâr ve nifak bakımından daha şiddetli" olup sınır tanımamaya müsait olan sosyal gruplar, Peygamberimiz döneminde İslam dünyasına dahil oldular. Ancak sonraki dönemlerde İslam dünyası içinde sorun oluşturmaya başladılar. Bedeviler arasında gelişen "Hariciler" adlı mezhep bunun bir örneğiydi. Sünni inancının dışına çıktıkları için "hariciler" (isyan edenler) olarak bilinen bu sapkın mezhebin en temel özelliği, son derece katı, vahşi ve fanatik olmalarıydı. İslam'ın özü, Kuran ahlakının meziyetleri konusunda hiç bir kavrayışa sahip olmayan Hariciler, bir kaç Kuran ayetini gerçek anlamından tamamen çarpıtarak, kendilerinden olmayan tüm müslümanlara karşı savaş açtılar. Dahaşı "terör" eylemleri düzenlediler. Peygamberimizin en yakın sahabelerinden biri olan ve onun tarafından "ilim şehrinin kapısı" olarak tarif edilen Hz. Ali, bir harici tarafından düzenlenen bıçaklı suikast sonucunda şehit edildi.

İslam dünyasında daha sonraki dönemde de "Haşhaşiler" olarak bilinen bir başka şiddet örgütü daha gelişti; bunlar, basit sloganlarla ve vaadlerle kolayca kandırılabilen, dinin özü ve derinliği hakkında hiç bir kavrayışa sahip olmayan, cehaletleri nedeniyle de büyük bir fanatizm sergileyen militanlardan oluşmuş bir "terör örgütü"ydü.

Bir başka deyişle, Haçlılar nasıl Hristiyanlığı gerçek anlamından tamamen çarpıtarak bir vahşet öğretisi gibi yorumladılarsa, İslam dünyasında ortaya çıkan bir takım sapkın gruplar da İslam'ı yanlış yorumlayarak şiddet uyguladılar. Her ikisinin de ortak yönü, Kuran'daki ifadeyle "bedevi", yani cahil, kültürsüz, kendi içine kapalı, sert

ve kaba tabiatlı insanlar olmalarıydı. Uyguladıkları vahşet, bu sosyal yapının bir sonucuydu, mensup olduklarını iddia ettikleri dinin değil.

Terörizmin Asıl Kaynağı: Üçüncü Dünya Fanatizmi

Buraya kadar belirttiğimiz tarihsel örnekler, sözde "İslami terör" olarak adlandırılan ve son dönemde dünya gündemine oturan olguyu anlamak açısından oldukça aydınlatıcıdır. Çünkü bugün de İslam adına ortaya çıkarak terör uygulayanlar veya bunu destekleyenler-ki bunlar İslam dünyasındaki küçük bir azınlığı temsil etmektedir-İslam'dan değil "bedevi karakteri"nden yola çıkmaktadırlar. İslam'ın özünü hiç bir şekilde anlamamakta, bir barış, huzur ve adalet dini olan İslam'ı, kendi sosyal ve kültürel yapılarından kaynaklanan barbarlığa alet etmeye çalışmaktadırlar. Bu barbarlığın kaynağı ise, "Üçüncü Dünya Fanatizmi" olarak adlandırabileceğimiz, insan sevgisinden nasibini almayan kişilerin akılsızlıklarıdır.

Şu bir gerçektir ki, son bir kaç asırdır İslam dünyası'nın dört bir yanındaki Müslümanlar Batılı güçler veya onların uzantıları tarafından zulme uğratılmıştır. Sömürgeci Avrupa devletleri, Batı tarafından desteklenen yerel sömürgeciler (örneğin İsrail) veya Batı tarafından desteklenen yerel baskıcı rejimler, müslüman kitlelere büyük acılar yaşatmıştır. Ama bu, Müslümanların Kuran'a göre anlaması, yorumlaması ve tepki vermesi gereken bir durumdur. Kuran'da hiç bir zaman "zulme karşı zulüm" uygulanmasına izin verilmez. Aksine, Allah ayetlerinde müslümanlara "kötülüğe karşı iyilikle cevap vermelerini" emreder:

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (Fussilet Suresi, 34)

Müslümanların, kendilerine karşı uygulanan zulme karşı elbette tepki duymaları, bunu uygulayanlara buğz etmeleri meşru bir haktır. Ama bu hiç bir zaman gözü kapalı bir nefrete, adaletsiz bir husumete neden olmamalıdır. Allah, bu konuda Müslümanları "... bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin" diyerek uyarmaktadır. (Maide Suresi, 2)

Dolayısıyla, "dünyadaki mazlum milletlerin temsilciliği" iddiasıyla ortaya çıkarak diğer milletlerin suçsuz insanlarına karşı terör uygulamanın İslam'la hiç bir ilgisi olamaz.

Burada belirtilmesi gereken bir diğer husus, Batılı güçlerin Müslümanlara karşı yukarıda sözünü ettiğimiz zulüm ve baskılarının, Batı'nın tümünün değil, bu medeniyete 19. yüzyılda hakim olan materyalist, din-dışı felsefe ve ideolojilerin suçu olduğudur. Avrupa sömürgeciliği, Hristiyan ahlakından doğmamıştır, aksine bu ahlaka karşı çıkan din-dışı akımdan doğmuş ve en büyük vahşetlerini 19. yüzyıldaki Sosyal Darwinist ideolojinin desteğiyle gerçekleştirmiştir. Bugün de Batı dünyasının içinde hala zalim, bozguncu, çatışmacı unsurlar olduğu gibi, özellikle Hristiyanlıktan kaynak bulan barışçı, iyiliksever ve adalet yanlısı bir kültür de vardır. Aslında dünya üzerindeki temel fikir ayrılığı Batı ve İslam dünyası arasında değil, hem Batı'da hem de İslam dünyasında dindarlar ile din aleyhtarları (materyalistler, ateistler, Darwinistler vs.) arasındadır.

1970'li yıllarda komünist ideoloji adına ortaya çıkan Üçüncü Dünyacı terörizm, günümüzde de dini kavramları kullanmaya çalışmaktadır.

Üçüncü Dünya fanatizminin İslam'la hiç bir ilgisi bulunmadığının diğer bir göstergesi, bu fanatizmin yakın zamana kadar komünist ideoloji ile özdeşleşmiş oluşudur. Bilindiği gibi günümüzdeki Batı karşıtı terör eylemlerinin benzerleri 1960'lı ve 70'li yıllarda da Sovyetler Birliği'nden destek alan komünist örgütler tarafından gerçekleştirilmiştir. Komünist ideolojinin etkisini yitirmesiyle birlikte, sözkonusu örgütleri doğuran sosyal yapıların bir kısmı İslam'ı kullanmaya çalışmaktadır. Eski komünist söylemlerine İslami bazı kavramlar ve semboller katarak oluşturmak istedikleri bu "din kisvesine bürünmüş vahşet", gerçekte İslam'ın özünü oluşturan ahlaki değerlere tamamen aykırıdır.

1970'li yıllarda komünist ideoloji adına ortaya çıkan Üçüncü Dünyacı terörizm, günümüzde de dini kavramları kullanmaya çalışmaktadır.

Bu konuda belirtilmesi gereken son bir husus da, İslam'ın herhangi bir millete veya coğrafyaya ait olmadığıdır. İslam, kimilerinin sandığı gibi "Doğu kültürü" değildir. Allah'ın insanlara yol gösterici olarak indirdiği son dindir ve tüm insanlığa hitap etmektedir. Müslümanlar, inandıkları hak dini her kültürden her millete anlatmak, tanıtmak ve onların kalplerini İslam'a ısındırmakla yükümlüdürler.

Dolayısıyla, İslam adına ortaya çıkarak terör uygulayan, baskıcı rejimler oluşturan, dünyayı güzelleştirmek yerine çirkinleştiren kişi ve gruplara karşı tek bir çözüm vardır: Gerçek İslam'ın ortaya konması, anlatılması, kitleler tarafından anlaşılması ve yaşanması.

Sonuç: Batı Dünyası İçin Öneriler

Bugün Batı dünyası İslam adı altında ortaya çıkarak teröre başvuran örgütlerden yana endişelidir ve bu endişe yersiz değildir. Terörü gerçekleştiren ve buna destek olan tüm faillerin uluslararası hukuk ve adalet ölçülerinde cezalandırılması gerektiği de açıktır. Ama bundan daha önemli olan, bu sorunun çözümü için hangi uzun vadeli stratejilerin izlenmesi gerektiğidir.

Buraya kadar yaptığımız değerlendirme, terörün İslam'da hiç bir yeri bulunmayan bir insanlık suçu olduğunu göstermekte, "İslami terör" kavramının çarpıklığını ortaya koymaktadır. Bu ise bize önemli bakış açıları sağlar:

1) Batı dünyası, özellikle ABD, elbette teröre karşı en caydırıcı tedbirleri alacaktır ve bunda haklıdır. Ama bunun İslam'a ve Müslümanlar'a karşı bir savaş olmadığını, aksine İslam'ın faydasına bir önlem olduğunu, çok açık bir şekilde ortaya koymalıdır. "Medeniyetler Çatışması" ismiyle 90'lı yıllarda ortaya atılan tehlikeli senaryo, her ne pahasına olursa olsun engellenmelidir.

2) Sevgi, dostluk, barış ve kardeşlik dini olan "Gerçek İslam"ın gelişmesi ve İslam toplumları tarafından anlaşılması desteklenmelidir. İslam ülkelerindeki radikal fraksiyonlara karşı kullanılacak çözüm "zoraki sekülerleştirme" değildir, aksine böyle bir politika kitleleri daha fazla tepkiye yöneltecektir. Çözüm, gerçek İslam'ın anlaşılması; insan hakları, demokrasi, özgürlük, güzel ahlak, bilim, sanat, estetik gibi Kurani kavramları özümsemiş, insanlığa mutluluk ve yaşama sevinci sunan bir Müslüman modelinin yaygınlaşmasıdır.

3) Terörün kaynağı cehalet ve bağnazlıktır ve bunun çözümü de eğitimidir. Teröre sempati duyan çevrelere, bunun İslam'a tamamen aykırı olduğu, aksine bu şekilde İslam'a, Müslümanlara ve tüm insanlığa zarar vermiş olacakları anlatılmalı, bu insanlık dışı barbarlıktan arındırılmaları için eğitilmelidirler. Amerika Birleşik Devletleri'nin bu yöndeki bir eğitim politikasını desteklemesi çok olumlu sonuçlar verecektir.

Umulur ki bu gibi önlemler, dünyanın terörizmden ve tüm diğer bağnaz, katı, vahşi yapılanmalardan kurtulmasına yardımcı olacaktır. Kendini "Allah'ın inayeti altında bir ulus" olarak tanımlayan Amerika, temsil ettiği Hristiyan kültürüyle gerçekte müslümanların dostudur. Allah Kuran'da bu gerçeğe dikkat çekerek Hristiyanların "insanlar içinde iman edenlere sevgi bakımından en yakın olanlar" olduğunu haber vermektedir. (Maide Suresi, 82)

Tarihte bir takım cahiller (örneğin Haçlılar) bu gerçeği anlamayarak iki dinin arasında çatışmalara neden olmuşlardır. Aynı senaryonun tekrarlanmaması için gerçek Hristiyanların ve Müslümanların işbirliği yapması gerekmektedir.